

దీపావళి కార్డు

క.శాంభ

“లక్కా, అక్కా” అని పిలుపు. ఆ అపార రాత్రిలో తలుపు తీసేను. నూర్యం, నాకు పినతండ్రి కొడుకు. ఆయన రక మెండేపనుమిదనే మెహతా కంపెనీలో గుమాస్తాగా వున్నాడు. కంగారు మొహంమీద గంజులు వేస్తూనే వుంది. కారణం అడిగేను. “బావ రానట్టుంది” అన్నాడు నిరుత్సానంగా యిల్ల కలయజూస్తూ.

“లేదయి, యేంకావాలి?” అని అడిగేను సానుభూతితో.

“రేపు దీపావళి అక్కా!”

“అవును సమయానికి వచ్చేవు. రేపు ఎల్లండీ ఇక్కడే.”

“సరే తే అక్కా కాని”

దీపావళిటు అంచేత వాళ్ళ యజమానికి ఒక అశీస్సు కార్డు పంపాలని ఊరంతా వెదికినా దొరక లేదట.

“గ్రీటింగ్సుకూడదు” అని గవర్న మెంటు రూల్సు అతనికి జ్ఞాపకంచేసేను.

వినా కూడా మామూలుకన్నా ద్వైగుణీకృత్యోత్సాహంతో జరిగిపోతున్నాయి, కాబట్టి గత్యం తరం లేదన్నాడు నూర్యం.

చిన్న ఉద్యోగులకే “గ్రీటింగ్సు” తంతుగొప్ప బాధ. ఏళ్ళతరబడిగా యీ సాంప్రదాయం దాటుకుపోయి వుండడంచేత, ఎవరూ అతిక్రమించక పోతున్నారు. ఇచ్చేవారికి పుచ్చుకునేవారికీ జాతిమత అభిప్రాయ భేదాలున్నా కూడా యిదియే “కానుకలుగా” జరుపబడుతూనే వుంది. అట్లాంటిక్ మహాసముద్రం అద్దరినిద్దరినింబడి రూజువెల్లు చర్చిలు కొత్త సంవత్సరంలో “మీకంటే” మీకు అన్ని మంచిన పంచెట్టుకుంటారు. హిమాలయ పర్వత శిఖరాలనుంచి లామాగారు ఇటలీలోని పోపు గారికి యిదే సందేశం యిస్తాడు. ఇంతెందుకు? హిందుస్థాన్, ఏకస్థాన్ అంటే కాదు పాకీస్థాన్

అనే గాంధీ జిన్నా గారలు “ఇడి మొబారకులు” యిప్పుడిప్పుడే జరిగించుకున్నారు. ఆయనకీ చిన్నప్పుడీ పిచ్చివుండి ప్రతిఫలంకానరాక మాను కున్నారీ మధ్యనే. అనవసరం అని నూర్యం నికి బోధచేసేను.

“యజమాని దీపావళి యీ విధంగావుండాలని ఆశీర్వదించడానికి నీకు తావతులేదోయి” అని నూచించేను.

“మామూలు అంటే అదీగాక అతడు ఉత్తర దేశీయుడు. కాబట్టి కార్డుద్వారా అతని ఏమో పక్షాను కదలించితే నాకు ప్రమోషన్ అవుతుంది, మిగిలిన ఆఫీసు గుమాస్తాల కిది తట్టలేదు. ఒక్క సంవత్సరాది చాలనుకున్నారు. యిప్పుడే పోస్టు చేసే తెల్లారసరికి నా అశీస్సు అందుతుందీతనికి” అన్నాడు నూర్యం.

“ఉండదు కాని బావ పెట్టిలో మాడు” అన్నాను తుదకు.

నూర్యం ఆదుర్దాతో గాలించి “అక్కా దొరికింది” అనలు దీపావళి కార్డే ఎంత అద్భుతం అని అరచేడు ఆనందంతో “దీపావళి యభినందనలు” అని వైస అక్షరాలు నగిషీ చిత్రంవుంది, ఆ కార్డు మీద గబాగబా కవరులో పెట్టి, పోస్టు పాక్సులో వేసి నూర్యం వచ్చేసేడు.

దీపావళి నాడు నూర్య అతిచాలాకీగావున్నాడు. పిండివంటలపై ప్రీతిజూపేడు. పిల్లలకీ బిస్కెట్లు కొన్నాడు.

అందరినీ ఆరుగంట సినిమాకుకూడా తీసి కేళ్ళేడు.

మరునాడు మా యింటోనే భోంచేసి ఆఫీసు కెళ్ళేడు నూర్యం. “వెళ్ళగానే యజమాని నిన్ను పిలుస్తాడు. శుభ వర్తమానం సాయంత్రం చెప్పాలి సుమా” అని చెప్పి నూర్యాన్ని సాగనంపేను.

“వెళ్ళగానే పిలిపించే డక్కా” అన్నాడు సాయంత్రంకాలం యింటికి వచ్చిన నూర్యం విసుగుతో కుర్చీలో కూర్చుని.

“సంతోషించాడా?”
 “అ”
 “ప్రమోషన్?”

“ప్రమోదను కాదు కాని—“కమోదను” చూపించేడు” అని అన్నాడు నూర్యం. “వెళ్ల యిందా, బ్రహ్మచారివా? అని అడిగే డక్కా కోపంతో నన్ను చూడగా నే రెండో రకం అని చెప్పేను. “నీ సంగతి బాగులేదు. మీ బావని ఓ హుటు కలుసుకోమని చెప్పు” అన్నాడు. నిజం గా కోపం వచ్చింది కార్డు పంపించినా” అని విలపించేడు నూర్యం. నాకూ బాలేసింది.

ఆయనవచ్చేరు. దిగాలుపడిన మమ్ము జూసి దిగ్భ్రమజెంది కారణం అడిగేరు. అంతా చెప్పేను. “నా కాయితాల ప్రభావం నాకు తెలుసు. చెప్పకుండా చేసినందుకు మంచి శాస్త్రం అయింది” అని ఆయన పకపకా నవ్వేరు.

నాకు కోపం వచ్చింది. “మా వాళ్ళంటే...” అని మొదలుపెట్టేను.

“చాలా తెలివితేటలున్నవారే. అగ్రగణ్యుడు మీ తమ్ముడు. ఆ కార్డులో ఏమిందో తెలుసా?”

“గ్రీటింగ్స్ అన్నాను. “వెన, లోపల?”

లోపల “విరహం భరించడం ఎలాగ? ప్రపంచంలో అన్నిచోట్లా వెల్తురే. దూరాన్ని నన్ను తలచి నవ్వవూ? నా హృదయాగారంలో ఆ కాంతి ప్రవేశింపి చీకటి పోగొట్టుతుంది” యిది దానిలోని సందేశం.

మంచి రసికుడవే బావా?” అని ఆయన నవ్వేరు. నూర్యం తలవంచు కొన్నాడు. శరీరం జలదరించింది నాకు. “మీ రెండుకా కార్డు” అని పోలీస్ అధికారిలా ఆనుమానించుతూ దబాయించేను.

“చిత్తం తమరు క్రిందటి దీపావళికి అక్కడే వుంటానని ఆనాటికి యిక్కడికి వచ్చేరు. జ్ఞాపకం వుందా?” అన్నా రాయన ధీమాగా.

తమ్ముడితోపాటు నేనూ తలవంచుకొన్నాను.

“ఫరవాలేదు మెహతాను నేను కలుసుకోని కార్డు నాదంటానులే” అన్నారాయన. వంచిన తల బిడ్డరం యెత్తేం.

తలవెండ్లుకలను పెంచును

రీటూ కుదుళ్లకు బలమునిచ్చి, నిగనిగలాడు నిడుపాటి వెండ్లుకలను పెంచుటకు అద్భుతమైన హేయిర్ టానిక్. తల వెండ్లుకలు రాలుట, నెరయుట, చుండ్రు, బిట్ట తల, పేనుకొరుకు, ఇంకను తలవెండ్లుకలకు సంబంధించిన సమస్త వ్యాధులకు రీటూ అమోఘముగ వనిచేయును. వేనకువేలు వాడి గుణమును పొందియున్నారు. మీరుకూడ నేటినుండి రీటూయే వాడుడు.

రీటూ హిందూదేశమంతటా దొరకును. వెల సీసా 15 అణాలు.